

Szabad gondolatok a homoszexualitásról

2015 szeptember 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Az évi gay-pride menet rendszeresen el?térbe hozza a “melegek” követeléseit.

Vannak olyan országok, ahol a homoszexualitás b?nténynek min?sül, míg másutt a “melegek” a többi polgárral

együtt egyenjogúságnak örvendenek és a homofóbokat, akik szidalmazzák őket a törvény bünteti.

Nem vagyok fölkészülve arra, hogy a homoszexualitást fiziológiai vagy pszichológiai szempontból meghatározzam. Csupán csak azt látom, hogy a természet a két különböző nem vonzódása által biztosítja az emberiség reprodukcióját: ez a homoszexuálisok esetében nem működik. Ha minden ember hasonló hajlammal rendelkezne, az emberiség egy generáción belül eltűnne.

Az antropológusok a 20. század elején még találtak az ausztráliai őslakók körében olyan néppel, melynek tagjai nem tudták, hogy a nemi aktus és a gyermekszületés között szoros kapcsolat áll fenn. Úgy viselkedtek, mint az a mackó-fió, amelyik Lengyelországból hazánkba vándorolt, hogy egy mackó-lánynak udvarolhasson. Ő sem sejtette, hogy miért kelt útnak. Az ókori zsidók már tudták, hogy miről van szó: Isten az embert férfinak és nőnek teremtette, "ezért a férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és egy testté lesznek" (Gen.2,24).

A homoszexuális férfi vagy nő tehát nem követi a természet szavát, hanem nonkonformista. Nincs mire büszkének lennie (pride), de nem is lehet szégyen alanya. Olyan amilyen: ez egy tény.

Engem különösképp érdekel az, hogy a társadalom miképp kezeli a *másságot*. Hogyan fogadja a mozgássérülteket, a színvakokat, a balkezeseket vagy a „melegeket”? Mindezek az esetek különböznek egymástól, de összehasonlíthatók abból a szempontból, ahogy egy bizonyos közösség kezeli őket.

Vegyük a színvakok példáját. Őket a társadalom hátrányban részesíti, mert az emberek közti kommunikáció egy része színeken alapszik (gondoljunk csak a közlekedési lámpákra). Egy színvak nem lehet pilóta. Ha orvos lenne, nem tudná megállapítani, hogy páciensének torka vörös-e vagy nem. A társadalom érdeke, hogy a színvakokat bizonyos mesterségektől távol tartsa. Ez nem diszkrimináció.

Azonban diszkriminációról van szó, ha a homoszexuálisokat emberi jogaikban sérelem éri. Nincs semmi érv arra, hogy miért ne lehessen egy homoszexuális pilóta, orvos, villanyszerelő, szavazó polgár vagy miniszterelnök (Belgiumban Elio Di Rupo sikeresen vezette a kormányt). Ha az azon nem párok együtt akarnak élni, és evégett szerződést akarnak kötni, ennek sem lehet jogi akadálya.

Mégis meglepőnek tűnik, hogy akik manapság a homoszexuálisok számára a házasságkötés és a családalapítás jogát követelik, 1968 táján a családgyűlölk táborához tartoztak. André Gide híres jelszavát követték: „Familles, je vous hais!” (családok, gyűlöllek benneteket). Akkoriban haladónak számított az, aki a „bezáró intézmények” lerombolásáért küzdött. Az ilyen elnyomó intézmények közé tartoztak nem csak a börtön, a Lipótmező, a

hadsereg vagy az iskola, hanem a család is.

Csodálatos módon, manapság a homoszexuálisok házasodni kívánnak, családot óhajtanak alapítani és gyermeket akarnak nevelni. Ám szerelmük gyümölcstelen. Közösen nem tudnak nemzeni. Be kell vonni egy harmadik személyt. Ez nincs a természet rendjén. Vagy adoptálni kell. Itt azonban a döntő érv a befogadott gyerek érdeke. Nem a gyermek van a szülőkéért, hanem a szülőké a gyermekért. Függetlenül minden más megfontolástól, mi jobb a gyermeknek: egy apával és egy anyával fölnevelni vagy azonos nemű szülővel? Persze lehet azt mondani, hogy egy szerető egynemű pár jobb, mint egy veszekedő, válófélben lévő férfi és nő, de az egynemű párok is veszekedhetnek és elválhatnak.

Az itt tárgyalt problematikában közbejött egy radikálisan új jelenség. A homoszexualitás megszűnt elrejtendő magatartás lenni. Az 1960-70-es években a közporondra került, egyre többen léptek ki a világosságra („coming out”), az érintettek szerveződni kezdtek és egyre sikeresebben folytatnak lobbitevékenységeket. Egyik módszerük a homofóbiával való vádaskodás. Jó lenne, ha a buzgó menetelők diszkrétebbek lennének és visszatérnének a magánéletbe. Legtöbbünket nem érdekli, hogy ki kivel bújjik ágyba.

Ami engem illet, Isten látja lelkemet, hogy valahányszor megtudtam valakiről homoszexualitását, soha nem változott meg róla, se véleményem, se megbecsülésem, se szeretetem.

Rezsőházy Rudolf - <http://mosmaiorum.blog.hu/>

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Ajánló

